

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 530

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΒ΄.

Τηλ. 628.280

15 Νοεμβρίου 1967 (Π.Ο.Η)

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ

«Τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμένων δογμάτων καὶ κηρυγμάτων τὰ μὲν ἐκ τῆς ἐγγράφου διδασκαλίας ἔχομεν, τὰ δὲ ἐκ τῆς τῶν Ἀποστόλων Παραδόσεως διαδοθέντα ἡμῖν ἐν μυστηρίῳ παρεδεξάμεθα, ἅπερ ἀμφοτέρω τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ἔχει πρὸς τὴν εὐσεβείαν».

(Μ. Βασίλειος)

Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν βλέπομεν κατὰ καιροὺς τὸ θέαμα περισσοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων χριστιανῶν, οἵτινες ἀντιπαθεῖσι τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν.

Εἰς τινὰς περιπτώσεις ἡ ἀντίδρασις ἐνίων ἐκ τούτων καταλήγει ἐξελεικτικῶς εἰς πλήρη ἄρνησιν μέρους ἢ καὶ ὀλοκλήρου τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Οὐχὶ σπανίως δὲ διακρίνει τις εἰς τοὺς ἄρνητὰς τῆς Παραδόσεως ἓνα φανατισμὸν ἀνευ προηγουμένου πείσμονα καὶ ἀδιάλλακτον.

Πολλάκις αἱ ἀντιπαραδοσιακαὶ τάσεις ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν καὶ ἐὰν ἐμφανίζωνται αὗται, δημιουργοῦσι σκανδαλισμὸν ψυχῶν, ἀναστατώσεις, τὸ χειρόν δὲ οἰκτρὰ πνευματικὰ ἐρείπια.

Καὶ εἰς τὰς ἐσχάτας ταύτας χαλεπὰς

ἡμέρας, ἐν αἷς ζῶμεν, πολλοὶ τῶν Ὁρθόδοξων ἀλλὰ καὶ τῶν παρουσιαζομένων ὡς «ὁρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας» ἀποποιοῦνται νὰ φρονῶσι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὡς θεματοφύλαξ τῆς Ἀποστολικῆς Παραδόσεως φρονεῖ καὶ ἀντιδρῶσι σφόδρα εἰς ὅτι αὕτη ὡς καθιερωμένον παρουσιάζει.

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀπαραιτήτου καὶ ἀνεκτιμήτου τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως διὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ κηρυκτοῦ τῶν αἱρέσεων καὶ τὴν ὀρθὴν διατύπωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας λέγομεν τὰ ἐξῆς ἱστορικῶς μεμαρτυρημένα.

Ὁ Ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος γράφει περὶ τοῦ Σωτῆρος : «Καὶ ἐλθὼν κατέκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται». (Ματθ. β' 23).

Οὐδαμοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀναγνώσκει τις τὸ «ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται», δι' ὃ ἀναμφιβόλως ἐφέρετο διὰ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ὁ ἅγιος Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς λέγει : «Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται

καὶ ὑπηρετῶν γινόμενοι τοῦ Λόγου» (Λουκ. α' 2).

Ἐδῶ βλέπομεν, ὅτι ἐκ παραδόσεως γράφει ὁ ἅγ. Εὐαγγελιστής, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον του βιβλίον ἀποτελεῖ παράδοσιν.

Ὁ ἀπ. Παῦλος εὐρισκόμενος ἐν Μιλήτῳ παρήγγειλεν εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου νὰ ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν (Πράξ. κ' 17)· ἀφοῦ δὲ τοὺς συνεβούλευσεν ἀρκετά, ἔπειτα τοὺς εἶπε νὰ ἐνθυμηθῶσι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τὸν ἐξῆς: *Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν*.

Οὐδαμοῦ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου εὐρίσκειται ὁ λόγος οὗτος· καὶ ὅμως ὁ Ἀπόστολος μαρτυρεῖ, ὅτι εἶναι λόγος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· δι' ὃ ἀναμφιβόλως πειθόμεθα, ὅτι ἐφέρετο ὁ λόγος οὗτος καὶ διετηρεῖτο διὰ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Αἱ δὲ μαρτυρίαι τῆς Κ. Διαθήκης περὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως εἶναι ἀφθονοὶ καὶ λίαν ἐντυπωσιακαί.

Ὁ ἅγ. Εὐαγγελιστής Ἰωάννης γράφει: *«Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ»* (Ἰωάν. κ' 30), καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἅγ. Εὐαγγελίου του λέγει: *«Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἴαν γράφηται καθ' ἐν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γεγραμμένα βιβλία. Ἀμήν»*. Ἀράγε ὁ ἅγ. Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ζήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν διηγῆθη καὶ ἄλλα σημεῖα καὶ πράξεις καὶ λόγους τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκροατάς του, καὶ τὰ ὅποια βεβαίως ἐκεῖνοι ἔπρεπε ν' ἀποδεχθῶσι καὶ διατηρήσωσιν;

Ἄς λάβωμεν τώρα κατὰ σειρὰν καὶ τὰς περὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως μαρτυρίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου· ἐν τῇ Α' Κορ. ια' 2 λέγει: *«Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε»*.

Ποίας ἄραγε παραδόσεις εἶχεν παραδώσει εἰς τοὺς Κορινθίους ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τὰς ὁποίας ἐπειδὴ διεφύλαττον ἐπηνέθησαν παρ' αὐτοῦ; Ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ γράφας περὶ τῆς θείας εὐχαριστίας (ια' 23-33) κατό-

πιν προσθέτει: *«τὰ δὲ λοιπὰ, ὥς ἂν ἔλθω διατάξομαι»* (ια' 34).

Ποῖα εἶναι αὐτὰ τὰ λοιπὰ; ποῖος δὲ δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι δὲν εἶναι τὰ λοιπὰ μυστήρια καὶ ὁ τρόπος τῆς τελέσεως αὐτῶν καὶ ἄλλα ἐν γένει σχετικὰ εἰς τὴν χριστιανικὴν λατρείαν καὶ τὸν χριστιανικὸν βίον;

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς του ἀναγιγνώσκομεν: *Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζῃται, παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω»* (Γαλ. α' 8-9).

Ποῖον εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εὐαγγελίσαστο εἰς τοὺς Γαλάτας ὁ Ἀπόστολος; ἄραγε ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολή; ἀλλ' αὐτὴν δὲν τὴν ἔγραψεν ἀκόμη ὅλην, διότι τὰ λεγόμενά του ταῦτα εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιστολῆς.

Γράφων δὲ πρὸς τοὺς Φιλιππησίους μετὰ ζωηρότητος προτρέπει εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἱερῶν Παραδόσεων διὰ τῶν ἐξῆς: *ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παραλάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε»* (Φιλ. δ' 9).

Ἐπίσης μετὰ ζωηρᾶς ἐπιμονῆς συνιστᾷ εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς νὰ ἐμμένωσιν εἰς τὴν φύλαξιν τῶν Παραδόσεων λέγων τὰ ἐξῆς: *«Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν»* Β' Θεσ. β' 16). Πρὸς δὲ τὸν μαθητὴν του Τιμόθεον γράφων μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος λέγει πρὸς αὐτόν: *«Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτερόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως»* (Α' Τιμ. 20).

Εὐρισκόμενος δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του καὶ προβλέπων τὸν μαρτυρικὸν του θάνατον (Β' Τιμ. δ' σ) οὐχ ἥττον προτρέπει τὸν Τιμόθεον νὰ καλλιεργῇ καὶ νὰ προσέχη εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια παρ' αὐτοῦ ἤκουσε διὰ τῶν ἐξῆς: *«Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι»* (Β' Τιμ. β' 2).

Ὅστις ἔχει τὴν ἀξίωσιν, ὅτι εἶναι μαθη-

τῆς τοῦ Κυρίου καὶ ὁπαδὸς Αὐτοῦ πρέπει, ἔχων ὑπ' ὄψει τοῦ τὰς ἀνωτέρω σαφειστάτας μαρτυρίας, νὰ παραδέχεται τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως, διότι ἄλλως ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι γνήσιος Ὁρθόδοξος χριστιανός.

Καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς κρατοῦμεν συνέχειαν ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν μέχρι σήμερον ἢ ἡμετέρα Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἢ διαφυλάξασα γνήσιαν τὴν ἱερὰν Παράδοσιν, καὶ διὰ τοῦτο Αὐτὴ εἶναι ἢ διατελοῦσα κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀποστ. Παύλου «*στυλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας*» (Α' Τιμ. γ' 15), καὶ ἡ ὁποία ἄνευ τύφου καὶ ἐγωισμοῦ προσέρχεται καὶ ὑπακούει «*εἰς τοὺς ὑγιαίνοντας λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίαν*» (Α' Τιμ. 3).

Κατ' ἐπιτυχεστάτην τινὰ παρομοίωσιν ἢ ἀγ. Γραφὴ μετὰ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ὁρθῆς διατυπώσεως τοῦ περιεχομένου τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ὁμοιάζουσι πρὸς δίτροχον ἄμαξαν ὅπως δηλονότι ἢ δίτροχος ἄμαξα, διατηρουμένων ἀμφοτέρων τῶν τροχῶν, εἶναι εὐχρηστος καὶ ὠφέλιμος, ἀφαιρουμένου δὲ τοῦ ἑτέρου τούτων, καταπίπτει, συνθλίβεται καὶ καταστρέφεται, οὐχὶ βεβαίως ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας τοῦ ἀφαιρέσαντος τὸν τροχόν, οὕτω καὶ ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, διατηρουμένων μὲν ἀμφοτέρων τῶν πηγῶν, δηλαδὴ τῆς τε ἀγ. Γραφῆς καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως, διαχέει νάματα εὐσεβείας καὶ σωτηρίας, ἀφαιρουμένης δὲ τῆς ἑτέρας τούτων, παραπλανᾶται εἰς πλάνας δεινοτάτας πρὸς ἀπώλειαν τοῦ θελήσαντος καὶ ἐνεργήσαντος τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην.

Ὁ Θεὸς θέτει ἔμπροσθεν πάντων ἡμῶν, ὅσοι ἡξιώθημεν νὰ γεννηθῶμεν Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, τὰ δύο ταῦτα «τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον... τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν».

Ἄς ἐκλέξωμεν ἄνευ δισταγμῶν τὴν ζωόνον εὐλογίαν, τὴν ἀγνήν, τὴν ἀνόθευτον καὶ

δεδοκιμασμένην ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν φυλάττει ἡ μήτηρ ἡμῶν, ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, τὴν πίστιν τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἄς ἐκλέξωμεν τὴν σωτηρίαν.

Γένοιτο !

Ὁ ἐκκλήσιασμός εἶναι τύπος οὐρανίου λατρείας

«Υποδείγματα τῶν ἐν οὐρανοῖς... ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν».

(Ἑβρ. 9, 23)

Ὅσα τελοῦμε στὸν καὶ, οἱ τύποι καὶ δολόκληρη ἡ λατρεία, ὅπως λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος, «εἶναι ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν». Ὑπάρχει δηλαδὴ μιὰ ἄλλη ἀνώτερη λατρεία, καὶ ἀγιώτερη. Ἡ λατρεία ἐδῶ στὴ γῆ εἶναι συνδεδεμένη μὲ ὕλικά πράγματα καὶ ἔχει τίς ἀνθρώπινες ἀτέλειες. Ἡ λατρεία ἐκεῖνη εἶναι οὐρανία, ἀγία καὶ τελεία. Δὲν τὴν κάνουν ἄνθρωποι μὲ σάρκα καὶ ὀστέα, ἀλλὰ οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι στὸν οὐρανόν. Εἶναι ἡ ἀκατάπαυστη λατρεία ἐνώπιον τοῦ Παντοδυνάμου.

Ὁ Κύριος ἡμῶν μὲ τὸ πνευματικὸ καὶ ἀφθαρτὸ σῶμα του, ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Πατρὸς Του, προσβάλλει τὴν ἀνεκτίμητη θυσία Του, γιὰ τὴν ἐξιλέωσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ Κόσμου. Ἐκεῖ εἶναι «τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν θυσιαστήριον», ὅπου ἡ ἀληθινή καὶ αἰωνία λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Προφῆτης Ἠσαΐας εἶδε τὴ λατρεία ἐκεῖνη σὲ ὄραμα καὶ ἤκουσε τὴν ψαλμωδίαν τῶν ἀγγέλων, «Ἄγιοι, ἅγιοι, ἅγιοι Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης Αὐτοῦ».

Ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ «παρεστήσαντι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων» καὶ προσφέρουν διαρκῶς δοξολογία, λατρεία καὶ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεόν. Στὴν λατρεία τοῦ οὐρανοῦ συμμετέχουν καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι «οἱ ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστήσαντες». Οἱ Προφῆται, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι κάθε ἐποχῆς ἀπὸ κάθε φυλὴ καὶ γλῶσσα, ὅπως τοὺς εἶδε στὴν Ἀποκάλυψιν ὁ ἡγαπημένος μαθητὴς καὶ Ἀπόστολος Ἰωάννης. Ἐκεῖνη εἶναι ἡ αἰωνία προσευχὴ καὶ λατρεία.

Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς τελοῦμε τὴν λατρεία πού παρελάβουμε, μιμούμεθα τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἁγίους καὶ δοξάζομε τὸν Θεόν. Εἶναι μεγάλη ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα πού μᾶς κάνει ὁ Θεός, νὰ τὸν λατρεύωμε ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως τὸν λατρεύουν οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι.

Καμμιὰ ἄλλη στιγμή στὴ ζωὴ μας δὲν εἶναι τόσο πολυτίμητη, ὅσο ὅταν μᾶς μετὰ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἀδελφοὺς μας, τοὺς συναθρώπους μας, ὠφώνουμε τὴν καρδιά στὸν οὐρανὸ καὶ τὰ χέρια ἐνωμένα στὴν κοινὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ. Τότε γινώμαστε ἀληθινὰ, «ἐπίγειοι ἄγγελοι καὶ οὐράνιοι ἄνθρωποι».

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Παναγίας Προυσιωτίσσης (οἰκοτροφείου Τσακού). Διακρίνονται: ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος, ὁ Σεβ. Ἀστορίας (Ἀμερικῆς) κ. Πέτρος, οἱ Ἀρχιμ. Ἰγνάτιος, Γόρδιος καὶ Βασίλειος, καὶ οἱ ἱερεῖς Γεώργιος καὶ Δημήτριος ἐν μέσῳ τῶν προσκυνητῶν.

Ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγ. Φανουρίου εἰς Κορωπὶ Ἀττικῆς. Διακρίνονται: ὁ Σεβ. Διαυλείας κ. Ἀκάκιος, ὁ ἐφημέριος Ἀρχιμ. Εὐγένιος, ὁ Ἱερεὺς Γεώργιος καὶ ὁ Ἱεροδ. Ἀκάκιος λιτανεύοντες τὴν Ἀγ. Εἰκόνα, προπορευομένης τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΜΑΣ

Μέσω τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου

Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος	1.000
Ἀνώνυμος (Ἀθῆναι)	500
Νόνα Μοναχὴ	100
Ἱ. Μ. Ἀγ. Θεοδώρων (Πάρου)	1.500
Χαραλ. Γεωργίου (Ἀθῆναι)	500
Κων)τίνα Καταπόδη (Πετρούπολις)	1.400
Ἱερομ. Σάββας Ἱεροσολ. (Ἀχαρναι)	1.500
Εὐπραξία Μοναχὴ εἰς μνήμην Ἀννης Μοναχῆς (Ἀθῆναι)	100
Θεοφάνης Πάτσης (Θεο) νίκη)	1.000
Παράρτημα Δομοκού	500
Ἀνώνυμος (Ν. Ἰωνία - Ἀθῆναι)	500
Ἐρριέτα... (Ν. Ἰωνία)	500
Ἱ. Μ. Κομήσεως Θεοτόκου (Ἀχαρναι)	5.500
Ἱ. Ν. Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν (Δράμα)	250
Ἀνώνυμος (Ἀθῆναι)	300
Ἀναστ. Μιχαλόπουλος (Αἶγιον)	500
Ἀθηνᾶ Λαζ. Ρίζου (Καστοριά)	4.000
Ἀνώνυμος (Ἀθῆναι)	300
Ζουλφᾶ Σοφία (Πέραμα)	200
Λυκοῦργος ...	200
Ἀνώνυμος (Ν. Ἡράκλειον)	100
Ἀνώνυμοι	1.800
	22.250

Μέσω Ἀρχιμ. Μερκουρίου

Μπίλη Μαρία	50
Καραγιαννοπούλου Φωτεινὴ	100
Πουλᾶκη Μαρία	1.700
Ἐηγοτάκη Βασιλική	30
Μοναχὸς Κοντὸς Κοσμάς	400
Τζιράκη Μαρία	700
Αἰγενίτου Ἀρετὴ	160
Ρενιέρη Μαρία	20
Βασιλάκου Λέλα	25
Λεμπέση Σοφία	30
Παππᾶ Βιολέττα	200
Π. Σ.	1.150
Κ. Γ.	700
Εἰς μνήμην Κουφοπαντελῆ Παντελῆ	300
Τσαβαρῆ Οὐρανία	50
	5.615

Μέσω Ἱερ. Σπυρ. Βλάχου

Ἀνδριώτου Μαρία	200
Σιγάλα Οὐρανία	100
Ἀνώνυμοι. Ἀγγελικὴ	85
Ἐξαρχοπούλου Σταματίνα	100
	485

Μέσω Διαχειριστοῦ

Ἀνώνυμος	300
Ζήνων Εὐτέρπη	50
Γουδουλᾶκη Χρυσή	30
Μανδρούλια Βασιλική	50
Μαυροειδῆ - Τσακνῆ	40
Ἀνώνυμοι	160
Μαυροπαπαδοπούλου Μαρία	100
Ἀνώνυμοι	200
Ροδινοῦ Ἑλένη	500
Ἀναπλιώτης Γεώργιος	1.000
Εὐαγγελία ἐξ Ἰκαρίας	50
Βασιλική ...	200
Ἀρχουδάρη Μαρία	100
Ἀγαπητάκη	417
Στεργιάνη Εὐδοκία	100
Κωτσάκης Δημητ.	100
Γραζακίτης Ἀντώνιος	100
Ἄγνωστος	500
Ἀνώνυμος. Λιανὸς Κ.	110
Φλουράκη Εὐγενία	50
	4.574

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Διατὶ τὸν Σατανᾶν ὅλως πολεμεῖν τοῖς ἀνθρώποις ὁ Θεὸς συνεχώρησεν καὶ τοῦτον οὐκ ἐξήλειψεν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐχθροῦ μὴ φαινομένου, οὐ φανερῶνται οἱ δόκιμοι στρατιῶται, καὶ φίλοι τοῦ Βασιλέως καὶ μάχης καὶ πάλης μὴ οὐσης οὐδὲ νίκη γίνεται, οὐδὲ στέφανοι, οὐδὲ μισθοὶ γίνονται.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Πόθεν τὰ ἐνύπνια, καὶ πῶς πολλάκις γίνονται ἀληθινά;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἴρηται ἐν τῷ Σειράχ, ὅτι, ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονες· καὶ διὰ τοῦτο παραγγελλόμεθα μὴ πιστεύειν, μηδὲ καταδέχεσθαι αὐτά, ἵνα μὴ ἄδεια ἐντεῦθεν οἱ δαίμονες λαβόντες, πλανήσοντας ἀπατήσωσιν ἡμᾶς, ὥσπερ τινὲς ὑπέμειναν. Ὅμοιως συμβαίνουναι τὰ ἐνύπνια πολλάκις ἐκ τῶν πράξεων ἢ λογισμῶν, οὓς ἐν ἡμέρᾳ ἔχομεν. Γίνονται δὲ καὶ ἀπὸ δαιμόνων. Γίνονται δὲ καὶ ἀπὸ στομάχου φαντασίας. Γίνονται καὶ ἀπὸ Θεοῦ· πολλάκις καὶ οἱ Ἄγγελοι δι' ἐνυπνίων ὁδηγοῦσιν, ἢ ἐκφοβοῦσιν ἡμᾶς. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ὡς λογικὴ καὶ νοερά προγινώσκει, καὶ προδείκνυσιν τῷ ἀνθρώπῳ τινά, μάλιστα ἡ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔχουσα. Φησὶ γὰρ ὁ Θεός. Ὅτι ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα πιστήν, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. Ὁ σ α ο ὦ ν ἐ ν ὑ π ν ι α ὃ ψ η, π ο ι ο ὦ ν τ ᾱ σ ο ι κ α τ ᾱ ν υ ξ ι ν, δ ι ὀ ρ θ ω σ ι ν, ἐ π ι σ τ ρ ο φ ῆ ν, καὶ φ ὅ θ ο ν Θ ε ο ὦ, τ α ὗ τ α μ ὄ ν ο ν ἀ γ ᾱ π η σ ο ν.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΧΙΛΙΑΣΜΟΥ

Η ΘΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΕΝ ΤΗ Π. Δ.

Μέρος 14ον

Εἰς τὸ 7ον κεφάλαιον, στίχον 14 ὁ προφήτης Ἡσαΐας λέγει τὰ ἑξῆς. «Διὰ τοῦτο θώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ». Πρόκειται θεβαίως περὶ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῦν τὸ ὄνομα καλεῖται Ἑμμανουήλ. Εἶναι ἡ περιφημία προφητεία τοῦ πρὸ Χριστοῦ Εὐαγγελιστοῦ Προφήτου περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ προκαταγγελλέμενου Μεσσία εἰς τὸν κόσμον. Ὁνομάζει αὐτὸν οὕτως, ὅχι διότι θὰ εἶχεν αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὴν φύσιν. Ἡ λέξις εἶναι δηλωτικὴ τῆς θείας φύσεως τοῦ πρωτοφανὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου μέλλοντος νὰ γεννηθῇ ἐκ Παρθένου καὶ τοῦτο θὰ εἶναι τὸ σημεῖον, ἔξ οὗ θὰ ἀναγνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι τὸν προσδοκώμενον Μεσσίαν. Καλεῖ αὐτὸν Ἑμμανουήλ. Ἡ λέξις εἶναι σύνθετος ἀπὸ τρεῖς ἑβραϊκὰς λέξεις ἡ - μάγου ἔλ' καὶ σημαίνει μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Δὲν δύνανται δὲ νὰ εἰπουν οἱ χιλιασταί, ὅτι ἐννοεῖ τὸν ἰσχυρόν, διότι ἡ λέξις Θεός εὐρίσκεται ἐν τῇ κυριαλεξίᾳ τῆς ἐνταῦθα. Ἡ τρίτη λέξις ἔλ' εἶναι συγκεκαμμένος τύπος τοῦ Ἑλωχείμ, τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται εἰς τὸν Θεὸν μόνον, συνώνυμον δὲ εἶναι τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ἀδωναϊ.

Ἀμφότεραι δὲ αὗται αἱ λέξεις ἀντικαθιστοῦν ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς Π. Διαθήκης ὑπὸ τῶν ἑβραίων τὴν ἀπηγορευμένην εἰς ἀνάγνωσιν λέξιν τοῦ Ἰεχωβά. Καὶ ἐξηγοῦμεθα.

Οἱ Ἑβραῖοι ἐκ πολλοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Θεόν, δὲν προσέφερον τὸ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς ἑαυτὸν δοθὲν εἰς τὸν Μωϋσῆν ὄνομα τοῦ Γιαχβὲ ἢ Ἰεχωβά, ἀλλ' ὁσάκις συνήντων τὴν τριγράμματον ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ κειμένῃ λέξιν γχβ'. Ἰεχωβά ὁ ὢν, ἀνεγίνωσκον ἀντὶ αὐτῆς ἢ Ἀδωναϊ Κύριος ἢ Ἑλωχείμ Θεός. Δὲν δύνανται δὲ οἱ χιλιασταὶ νὰ εἰπουν ὅτι τὸ ἔλ' τοῦ Ἑμμανουήλ σημαίνει τὸν φοβερόν. Προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα Ἀλάχ, τὸ

ὁποῖον σημαίνει φοβέω καὶ εἶναι ἡ ρίζα πασῶν τῶν σημιτικῶν γλωσσῶν, αἱ ὁποῖαι οὕτω προσαγορεύουν τὸν Θεὸν ὡς ἡ Ἀραβικὴ καὶ ἡ Τουρκικὴ Ἀλλάχ. Οὕτως ὁ Ἑμμανουήλ σημαίνει, ὅτι ὁ Θεός θὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς Παρθένου.

Ἰδοὺ, ὅτι ἡ Π. Δ. προειδοποιεῖ, ὅτι τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς (Παρθένου), τὸ ὁποῖον θὰ τηρήσῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄφους θὰ εἶναι ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου Θεός.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔφερεν ἀπόδειξιν τῆς Θεότητός του ἐκ τῆς Π. Δ. τὸ ψαλτικὸν «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου» (ψ. 110,1). Οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν ἑβραίων χιλιαστῶν ἔμειναν ἀναυδοὶ πρὸ τῆς προφητείας ταύτης τοῦ Δαυὶδ, ἐνθ' οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοι τῶν γίνονται καλίστεροι, ὁσάκις εὐρίσκονται εἰς συζήτησιν μετὰ τῶν ὀρθοδόξων, φλυαροῦντες τὰ βλάσφημα κατὰ τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ ρήματα καὶ διαστρέφοντες τοὺς ὀγκολίθους τῆς ἀληθείας. Τὴν αὐτὴν ἀπόδειξιν περὶ τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου φέρει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐκ τοῦ ὡς ἂν παρατεθέντος χωρίου, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, δὲν ὑπῆρξεν ἄγγελος καὶ δημιουργημα, ἀλλὰ φύσει οὐσία Θεός λέγων ἐν Ἑβρ. α', 13 «πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἰρημέ ποτε «κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου»; Καὶ ἀποδίδει πολλὰ χωρία τῶν ψαλμῶν εἰς τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου, αὐθεντικώτατα ἐρμηνεύων αὐτὰ καὶ ἐφαρμόζων εἰς τὴν φύσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν φύσιν τῶν ἀγγέλων. Διότι περὶ μὲν τῶν ἀγγέλων λέγει ὁ Δαυὶδ ἐν (ψ. 104,4) «ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν τὸ (ψ. 45,6,7) «ὁ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ἑβρ. α', 7,8). Ἀς αἰτιάωνται τώρα οἱ χιλιασταὶ αὐτὸν τὸν οὐρανοδόμον Παῦλον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς ἐρμηνείας του ἐπὶ τῶν χωρίων τῆς Π. Δ. διακηρύσσει, ὅτι οἱ σημερινοὶ χιλιασταὶ διαστρέφουν μὴ εἰδότες τὰς Πραξὶς καὶ συγχέουν τὸν Ἰησοῦν μετὰ τοὺς ἀγγέλους.

Ὁλόκληρος ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναδείξῃ τὴν Θεότητα τοῦ Κυρίου καὶ μάλιστα ἐν τῇ Αφ. Κεφαλῇ διὰ νὰ καταδείξῃ τὴν αἰωνίαν λύτρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῆς ἀπείρου ἀξίας θυσίας του λόγῳ τῆς Θεανδρικῆς του ὑποστάσεως.

Ἄλλ' οἱ χιλιασταὶ κατ' εὐφημισμὸν μόνον καλοῦμενοι σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν ἔχουν τὴν ιδιότητα καὶ ἄλλων κατ' εὐφημισμὸν χρησιμοποιουμένων φράσεων, Εὐξείνιος Πόντος, εὐλογία, εὐώνυμος κλπ. Εἶναι τὸ ἀντίθετον μυθιστοριογράφοι, διαστροφεῖς τῶν ἱερῶν κειμένων, βλάσφημοι ἐρμηνευταί, ἀποβαλόντες τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἀντικαταστήσαντες αὐτὸ μετὰ τὸ ὄνομα τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά.

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ- ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Υπεύθυνος συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρμπας
Κάνιγγος 32-Ἀθήναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δραχμὰς	15.—
»	Ἑτησίᾳ	30.—
Ἑσωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἑτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φύλλου δρχ.	1

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

Ἐρώτησις

Πῶς νοητέον τό, ἐάν ἀγγαρεύσῃ σέ τις μίλιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ ζῶ;

Ἀπόκρισις

Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος. Πάντα δοκιμάζοντες, τὸ καλὸν κατέχετε, ἀπὸ πάντος εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε, καὶ Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαίρομενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. Ταῦτα τοίνυν τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος εὐδῆλον, ὅτι ἐάν μαζὺ τι συμπέσωμεν τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου, ἢ συμβαλλόμενον, ἐπιταχθῶμεν, ὡς Θεοῦ θέλημα σπουδαιότερον καὶ ἐπιμελέστερον καταδέχεσθαι χρὴ, πληροῦντας τὸ εἰρημένον. Ἀνεγόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ. Ὅταν δέ τι ἐναντίον τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ παραφθεῖρον, ἢ μολύνον αὐτῷ, ἐπιταχθῶμεν παρὰ τινος, καιρὸς εἰπεῖν τότε. Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις, μνημονεύοντες καὶ τοῦ Κυρίου λέγοντος. Ἄλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσι τὰ ἐμὰ πρόβατα, ἀλλὰ φεύγονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν φωνῶν τῶν ἁλλοτρίων.

Ἐρώτησις

Πῶς νοητέον τό, εὗξασθε, μὴ τὴν φυγὴν ὑμῶν χειμῶνος, ἢ ἐν Σαββάτῳ;

Ἀπόκρισις

Σημειωτέον, ὅτι χειμῶνα ὁ Θεός, (ἢ Σάββατον καλόν) οὐκ ἐποίησε, γέγραπται γάρ. Θέρος καὶ Ἑαρ οὐ ἐπλάσας αὐτά. Ἐν χειμῶνι δὲ ἐσμέν, ὅταν τὰ πάθη τῆς σαρκὸς δυναστὴ ἐν ἡμῖν καὶ ἐν Σαββάτῳ, ὅταν ἐν ἀργίᾳ τὴν ζωὴν ἡμῶν παραπέμπωμεν. Διό φησιν. Μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος εὕρησιν γρηγοροῦντα.

Ἐρώτησις

Πῶς νοητέον τό, Οὐ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε;

Ἀπόκρισις

Τοῦ Κυρίου λέγοντος ποτέ, Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε, ποτέ δέ, τὴν δικαίαν κρίνιν κρίνατε προτάσσας, οὐχὶ τὸ κρίνει Ἰωάν. 7, καθόλου κυλούμεθα, ἀλλὰ διαφορὰν κρίσεως εἰδέναι παιδευόμεθα. Ὅστε εἰ μὲν ἀδελφὸν ἔστω, οὐ χρὴ κρίνειν τὸν ἀδελφόν, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος περὶ τῶν τοιούτων. Μὴ πρό καιροῦ τί κρίνετε, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος, καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν. Τὰ δὲ τοῦ Θεοῦ κρίματα ἐκδικεῖν ἀπαραίτητος ἀνάγκη, ἵνα μὴ συμπαραπολαύσῃ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐφημερεύων. φησὶ γάρ. Τὸν ἁμαρτάνοντα ἐνὸς πονηρίου πάντων ἐλεγχέ. Πλὴν εἰ μὴ τις τὰ αὐτὰ ποιῶν τῷ ἐγκαλούμένῳ ἀπαρηρσίαστος εἴη πρὸς τὸ κρίνειν τὸν ἀδελφόν. Φησὶ γάρ ὁ Κύριος. Ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαδέξῃς ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῶν ἄλλων

ΜΕΡΟΣ 36ον

Ὁ Μοναχὸς ἢ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν ἐσωτερικέυσιν καὶ τὴν ἐξάγνυσιν τοῦ ἰδιοῦ του ἐσωτερικοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἐπεκτείνει τὴν ἀγάπην του καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους προσπαθὼν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς διὰ τὸν Χριστόν, τὴν εὐσέβειαν, τὴν πνευματικὴν ζωὴν, τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὁ φροντίζων διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν του ἀποδεικνύει, ὅτι πραγματικῶς ἀγαπᾷ τὸν Χριστόν καὶ τὸν πλησίον του.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος διακηρύσσει τρανῶς, ὅτι: «καθαρθῆναι δεῖ καὶ εἶτα καθαῖραι, φωτισθῆναι καὶ εἶτα φωτίσαι, σοφισθῆναι καὶ εἶτα σοφίσαι, συμβουλεῦσαι μετὰ συνέσεως». Βεβαίως, τυγχάνει ἀναντίρρητον, ὅτι ἐάν δὲν καθαρθῇ καὶ πνευματοποιηθῇ κανεὶς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καθάρῃ, νὰ φωτίσῃ, νὰ πνευματοποιήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τοὺς ἄλλους.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φωτίσῃ τοὺς ἄλλους, ὅταν ὁ ἴδιος εἶναι σκότος; πῶς θὰ ἠμπορέσῃ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν, ὅταν οὗτος εἶναι σὰρξ; ὁ θέλων λοιπὸν νὰ εὐαγγελισθῇ τὸν Χριστόν, τὴν ἀγνότητα, τὴν ἀρετὴν, ὀφείλει προηγουμένως νὰ καθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, νὰ ἐξαγιάσῃ καὶ νὰ τελειοποιήσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

Οὕτω θὰ εὗρουν εἰς αὐτὸν πιστὴν ἐφαρμογὴν οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος: «Ὁς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ ἰδῇ δάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἄς ἔχῃ, ὅθεν, πάντοτε κατὰ νοῦν ὁ Μοναχὸς ἢ ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν χριστιανὸς ὁ ποθὼν νὰ εὐαγγελισθῇ εἰς τοὺς ἄλλους τὸν Χριστόν τὸ τοῦ οὐρανοβάμνονος Παύλου σοφὸν λόγιον: «ὅπως ἴδωμεν τὸ σῶμα καὶ ὁ σὺ λαλῶ γὰρ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἁδύκιμος γένωμαι».

Ὁ πλέον ἀποτελεσματικὸς καὶ καρποφόρος τρόπος διδασκαλίας εἶναι ἡ ἐνάρετος βιοτή, ἡ ἀγιότης ὁ «ἰός ὁ λάμπων, ὁ μηδὲν ἔχων ἐσκοτισμένον» κατὰ τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον.

Ἄς προσπαθῶμεν, λοιπὸν, πάντες νὰ γίνωμεν φῶς εἰς τοὺς ἐγγύς καὶ μακρὰν διὰ τε λόγων καὶ ἔργων, ἵνα οὕτω καταστῶμεν εὐτυχεῖς εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν διὰ τῆς σωτηρίας καὶ ἄλλων ψυχῶν καὶ προσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸν Χριστόν καὶ ἀξιωθῶμεν καὶ τῆς Οὐρανίου Μακαριότητος. Γένοιτο!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδείχται τοῖχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1968 ἐξετυπώθησαν ἐφέτος μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεχτὴν ὁλὴν.

Παρακαλοῦνται, ὅθεν, οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ ἐξωτερικοῦ, ὅπως διαδίδωσι ἀμέσως τὰς παραγγελίας των.

Τιμαὶ ἡμεροδεικτῶν τοῖχου δρχ. 10

Τιμαὶ ἡμεροδεικτῶν τσέπης δρχ. 3

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΡΘΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Εἰς τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρέθεσαν ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἑλλάδι Ξένων Ἀνταποκριτῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἱερωνύμου μεταξὺ ἄλλων εἶπεν οὗτος εἰς ἐρώτησιν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῶν ἐπαφῶν μὲ τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Ἐκκλησίαν :

«... Πρέπει νὰ παρέλθῃ μακρὸν χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία θὰ ἀκολουθήσῃ ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας μας ὁδὸν φιλικήν καὶ ἀδελφικήν, διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸν ὑπὸ τοῦ λαοῦ μας, ὅτι αἱ πραγματικαὶ διαθέσεις τῆς εἶναι ὄντως ἀδελφικαὶ καὶ φιλικαί».

Συγχλητικὸι ὅσον καὶ θαθεῖς οἱ λόγοι του ἀποδεικνύουν, ὅτι σκέπτεται ὠρίμως καὶ λογικῶς καὶ εἶναι ἀρκετὰ ἐπιφυλακτικὸς ὡς πρὸς τὰ ἐπίμαχον θέμα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως καὶ πρέπει νὰ εἶναι ὡς Ἡγέτης Ἐκκλησιαστικὸς, διότι «ὁ πιστὸς τοῦ Κυρίου λαός», ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν πείθεται εὐκόλως εἰς τὰ συνθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς κατανοήσεως τῶν Παπικῶν, περὶ τῶν αἰσθημάτων τῶν ὁποίων πρὸς τοὺς Ὀρθοδόξους ἡ Ἱστορία μαρτυρεῖ τρανῶς.

Τὸ καταχθόνιον ἄλλως τε, ὑποῦλον, ὑποκριτικὸν καὶ δόλιον ἔργον τῆς Οὐνίας, τὸ ὁποῖον συνεχίζεται καὶ σήμερον κάμνει τοὺς Ὀρθοδόξους νὰ εἶναι πολὺ διστακτικοί.

Ἄς ἀποδείξουν ἐμπράκτως τὸ ἀντίθετον οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ τότε βλέπομεν!

Η ΝΕΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ νέα συνάντησις εἰς τὴν Ρώμην τοῦ Προκαθημένου τοῦ Φαναρίου μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Καθολικισμοῦ πληροὶ φόβου τὰς φυγὰς τῶν Ὀρθοδόξων, καθότι εἰς τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναφέρεται περὶ προσευχῆς ἀναπεμφθείσης εἰς πολλὰς γλώσσας.

Τί εἶδους προσευχὴ ἦτο αὕτη ἢ μᾶλλον συμπροσευχή; Καὶ διερωτώμεθα : ἐπιτρέπουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τὴν συμπροσευχὴν μετὰ αἰρετικῶν; μέγα ἀγαθὸν θεβαλὺς εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη μετὰ πάντων, ὅχι ὅμως καὶ ἡ ἐνότης ἐν τῇ συμπροσευχῇ μετὰ αἰρετικῶν, καθ' ἣν συγμῆν οὗτοι εὐρίσκονται ἐν τῇ πλάνῃ καὶ δὲν δεικνύουν διαθέσεις ἀποβολῆς «τῆς ζύμης τῆς κακοδοξίας».

Ὅλοι παθοῦμεν, ὀνειρευόμεθα καὶ προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐνότητος. Ἀλλ' ὑπὲρ ποίας ἐνότητος; Ἐκείνης, ἥτις θὰ ἐνώσῃ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς πρὸς ἀποτέλεισιν μιᾶς ποιήμενης ὑπὸ ἑνα Ποιμένα καὶ θὰ τοὺς φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μῆτρ. Ἀγίας, Καθολικῆς, Ἀποστολικῆς καὶ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κρατούσης ἀ-

παρασλεύτως πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Πατέρων παραδοθέντα εἰς ἡμᾶς. Ἄλλον τρόπον ἐνότητος οὐδεὶς τῶν Ὀρθοδόξων οὐδέποτε θὰ ἀποδεχθῇ.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 25 Νομ. ἡμέραν Παρασκευήν, ἐορτὴν τῶν Ἀγ. Μεγαλομ. Αἰκατερίνης καὶ Μερκουρίου πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς Ἀγ. Αἰκατερίνης Πατησίων δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

***

Τὴν 30 Νοεμ. ἡμέραν Τετάρτην, ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. ἐνδόξου Ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱερὸς Ναὸς Περιστερίου δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

***

Τὴν 6 Δεκεμ. ἡμέραν Τρίτην, ἐορτὴν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ πανηγυρίζουν : 1) Ἡ Ἱ. Μ. τοῦ Σεβ. Διαικείας κ. Ἀκακίου δι' Ἀρχιερατικῆς ἀγρυπνίας. 2) ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ν. Μενιδίου δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας 3) ὁ τρισυπόστατος Ἱ. Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ταμπουρίων 4) ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Κορυθαλλοῦ 5) ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναὸς Χαϊδαρίου.

***

Τὴν 12 Δεκεμ. ἡμέραν Δευτέραν, ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ πανηγυρίζει ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ν. Σαλαμῖνος δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

ΕΚΛΕΓΤΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἀγιορειτικῆς βιβλιοθήκης»

Ἐξεδόθησαν καὶ κυκλοφοροῦν τὰ βιβλία

1) «Ὁ Ὁδηγὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Συναΐτου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας», κατὰ παράφρασιν ὑπὸ Νικοδήμου Ἀβραμίδου, Ἀρχιεμανδρίτου.

Πρόκειται περὶ Πατερικοῦ καὶ πνευματικοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ προμηθευθῇ κάθε πιστὸς. Τιμὴ ὀρχ. 35.

***

2) Ὁ Ὀρθόδοξος καὶ Ἑλλην Ἱεραπόστολος

Φιλόθεος

ὑπὸ Νικολάου Χ. AMBRAZII

Καθηγητοῦ τοῦ Βαρβακείου Λυκείου

καὶ πρώην Ἱεροκήρυκος Σμύρνης.

Τιμὴ ὀρχ. 12.

Ἐκδότης τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Σωτ. Ν. Σχοινᾶς ὁδ. Χατζηαργύρη 37 — Βόλος.